

A la suite des victoires de son armée en 1918 sur le Front de Salonique, la Serbie contribua de manière essentielle à la formation de l'Etat des Slaves du Sud dont le régime prit la forme d'une monarchie (1918-1941), puis d'une république populaire (1945-1991). Le problème principal de la politique intérieure de ce nouvel et incertain Etat était sa cohésion nationale. La mémoire de l'année 1918 pouvait servir à le légitimer et à soutenir idéologiquement le discours et la symbolique de l'unité nationale qu'on voulait diffuser dans la société tant pendant la période monarchique que pendant la période communiste.

След победите на своята армия през 1918 г. на Солунския фронт, Сърбия допринесе по същество за формирането на държавата на южните славяни, чийто режим е под формата на монархия (1918-1941 г.), след това на народна република (1945-1991 г.). Основният проблем на вътрешната политика на това ново и несигурно състояние е нейното национално сближаване. Споменът за 1918 г. може да легитимира и идеологически да подкрепи дискурса и символиката на националното единство, които е било нужно да се разпространяват в обществото и през монархическия, така и по време на комунистическия период.